

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/01599-0/2019	
Erkezett: 2019 OKT 03.	
Példány: 1	Kezelőiroda: Kézenlével
Melléklet: 10 db	du'

Dr. Litresits András

A Kúria 3/2017. (XI.28.) KMK véleménye és a Ve. 223. § (1) bekezdés és az AB Ügyrend 71. § (4a) bekezdése alapján e-aláírt PDF fájl és e-mail útján

E-mail: birosag_pitb@pitb.birosag.hu
t. Pécsi Ítéltábla útján

Ügyszám: Pk.III.50.008/2019/3.

PÉCSI ÍTÉLTÁBLA		
PÉCS		
Az ügyirat száma: Pk.III.50.008/2019		
Erkezett: 2019 SZEPT 30.		
Példány:	Mell.	Db.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. Litresits András ügyvéd (Litresits Ügyvédi Iroda; székhely: 1053 Budapest, Veres Pálné utca 14. II/4.; telefon: +36-01-322-0699; mobil: +36-20-349-1636; e-mail: andras@litresitsugyvediroda.hu) a csatolt ügyvédi meghatalmazás és NISZ igazolás alapján képviselt

[REDACTED] an: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és 27. §-a, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt nyújtok be, amelynek keretében kérem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság

a) elsődlegesen az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja szerinti hatáskörében eljárva állapítsa meg, hogy a Pécsi Ítéltábla által Pk.III.50.008/2019/3. számon hozott végzés sérti az indítványozónak az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében elismert jogát, ezért az alaptörvényellenes, amelyre figyelemmel azt az Abtv. 43. § (1) bekezdése szerint semmisítse meg,

b) másodlagosan az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja szerinti hatáskörében eljárva állapítsa meg, hogy a Ve. 144. § (4) bekezdésében az „előzetes, írásbeli” szövegrész sérti az indítványozónak az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében elismert jogát, ezért az alaptörvényellenes, amelyre figyelemmel azt az Abtv. 41. § (1) bekezdése szerint semmisítse meg, illetve az Abtv. 45. § (2) bekezdése szerint állapítsa meg, hogy az a Pécsi Ítéltábla előtt Pk.III.50.008/2019. számon folyamatban volt eljárásban nem alkalmazható.

A befogadhatóság feltételeinek való megfelelés:

A Pécsi Ítéltábla által Pk.III.50.008/2019/3. számon hozott végzés a Ve. 144. § (4) bekezdésének alkalmazásával – az indítványozó által előterjesztett, a Pécsi Ítéltábla által érdemben elbírált felülvizsgálati kérelem alapján – helybenhagyta az indítványozó terhére választási plakát elhelyezése miatt jogszabálysértést megállapító, valamint annak jogkövetkezményeit alkalmazó Tolna Megyei Területi Választási Bizottság 2019. szeptember 22. napján meghozott 35/2019. (IX.22.) számú TVB határozatot.

A Tolna Megyei Területi Választási Bizottság 2019. szeptember 22. napján meghozott 35/2019. (IX.22.) számú TVB határozata a Szekszárd Megyei Jogú Város Helyi Választási Bizottsága 68/2019. (IX.16.) HVB határozatát helybenhagyta, aminek rendelkező része többek között az alábbiakat tartalmazza:

„Szekszárd Megyei Jogú Város Helyi Választási Bizottsága a kifogásnak a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény 144. § (3) bekezdésének megsértése tárgyában ad helyt, megállapítja, hogy a [REDACTED] megsértette a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény 144. § (4) bekezdését azzal, hogy Szekszárd Megyei Jogú Város területén lévő villanyoszlopokra a tulajdonos, illetve a vagyongazdálkodási jog gyakorlója engedély nélkül helyezett el választási plakátokat.

A választási bizottság a jogsértőt eltiltja a további jogsértéstől, kötelezi, hogy az engedély nélkül elhelyezett plakátokat 3 napon belül távolítsa el.”

Mivel a támadott határozat, illetve bírósági végzés jogszabálysértésnek az indítványozó terhére való megállapítását hagyta helyben, az egyedi ügyben az indítványozó érintett.

Technikai megjegyzés a csatolt ügyvédi meghatalmazáshoz:

Amennyiben az érintett ügyvédi meghatalmazásom egy PDF olvasó programban (pl. **Adobe Acrobat Reader PC**) megnyitásra kerül, úgy a **bal oldalon a gémkapocs ikonra kattintva** (amire, ha kattintás nélkül ráhúzzuk a kurzort, akkor a „*Csatolmányok: fájlcsatolmányok megtekintése*” szöveg) megjelenik a „Név” elnevezésű sor alatt az „*avdh....*” elnevezésű PDF fájl, amire kattintva **megjelenik a külön is csatolt NISZ „IGAZOLÁS”**, ami többek között tartalmazza, hogy

„*A szolgáltató az Ügyfélkapu azonosítási szolgáltatást vette igénybe annak megállapítására, hogy a csatolt eredeti elektronikus dokumentum **BOMBA GÁBOR LÁSZLÓ ügyféltől származik.***”

Csatolom a Fővárosi Ítéltábla a 2019. szeptember 21. napján kelt **1.Pk.50.010/2019/4. számú végzését**, ami a fenti „technikai megoldást” érdemben vizsgálta és joghatályosnak tekintette.

A Pécsi Ítéltábla a Ve. 144. § (4) bekezdését a végzésében alkalmazta, lényegében ezen a jogszabályi rendelkezésen alapult az indítványozó terhére rótt jogszabálysértés megállapításának helybenhagyása, mert indokolásának 5. oldal harmadik és hetedik bekezdéseiben az alábbiakat rögzítette.

„*Az önkormányzat esetleges mulasztása azonban – a bíróság által kötelezően alkalmazandó **tételes jogi szabályozással szemben** – nem értékelhető a vonatkozó tulajdonosi nyilatkozat ráutaló magatartással való megadásaként, ezért tulajdonosi hozzájárulás hiányában az előterjesztett kifogás elutasításához, s így a TVB határozatának megváltoztatásához nem szolgálhat alapul.*

*Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésébe ütközés miatt, vagy a felülvizsgálati kérelemben megjelölt más okból a Ve. 144. § (4) bekezdés b) pontja alaptörvény-ellenességének vizsgálata az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja szerint az **Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik.***”

Az indítványozónak az a magatartása, amelynek jogszerűtlensége megállapítását a pécsi ítéltáblai végzés helybenhagyta, választási plakát elhelyezésében nyilvánult meg. A választási plakát elhelyezése az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében elismert, a **véleménynyilvánításhoz való jog védelmi körébe** tartozik, ezért a végzés, illetve az azt megalapozó jogszabályi rendelkezés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát – az alábbiakban részletesen kifejtettek szerint – sérti.

Az indítványozó a Ve. által biztosított jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, mivel az elsőfokú választási bizottság döntésével szemben fellebbezést, a másodfokú választási bizottság döntésével szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Az ügyben a Ve. 232. § (5) bekezdése szerint **további jogorvoslatnak helye nincs.**

A jelen ügyben felvetett kérdés **alapvető alkotmányjogi jelentőségű**, mivel azt a kérdést veti fel, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának **arányos korlátozása-e**, ha a helyi önkormányzat tulajdonosi minőségében azzal lehetetleníti el a választási kampány idején az önkormányzati, tehát köztulajdonban álló közterületi eszközökön a választási plakátok elhelyezését, hogy az ehhez szükséges hozzájárulás kérésére ésszerű időben egyáltalán nem válaszol. Az alaptörvény-ellenesség ezen felül a bírói döntést érdemben befolyásolta, mivel a helyi önkormányzat hozzájárulásának hiánya miatt állapított meg az indítványozó terhére jogszabálysértést.

A támadott végzést az indítványozó jogi képviselője 2019. szeptember 27-én email útján vette kézhez, ezért a Ve. 233. § (1) bekezdésére figyelemmel az alkotmányjogi panasz 2019. szeptember 30-ig nyújtható be. Az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat 71. § (4a) bekezdése szerint a jelen ügyben az alkotmányjogi panaszt a Ve. 223. § (1) bekezdése szerinti elektronikus módon is be lehet nyújtani az elsőfokú bíróságon.

A támadott jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének kifejtése:

A választási plakát készítése és elhelyezése az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében elismert, a véleménynyilvánításhoz való jog leginkább védett aspektusának, a közügyeknek a választási kampányban történő megvitatásának védelme alatt áll **{3130/2018. (IV. 19.) AB határozat, Indokolás [19]}**. Ezt ismeri el a Ve. 144. § (3) bekezdése is, amely szerint választási kampányidőszakban választási plakát – a Ve. 144. § (4)-(7) bekezdésében meghatározott kivételekkel – korlátozás nélkül elhelyezhető.

A Ve. 144. § (4) bekezdése szerint ugyanakkor „*[p]lakátot elhelyezni (a) magántulajdonban álló dologon kizárólag a tulajdonos vagy a bérlet, (b) állami vagy önkormányzati tulajdonban lévő dologon a vagyongazdálkodási jog gyakorlásának előzetes, írásbeli hozzájárulásával lehet.*”

A Ve. ezen rendelkezése az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében elismert jogot **értelemszerűen korlátozza**, hiszen a véleménynyilvánítás szabadsága körébe eső magatartás tanúsítását, vagyis a választási plakát elhelyezését mind magántulajdonban álló, mind pedig a nemzeti vagyon körébe tartozó, állami vagy önkormányzati tulajdon esetén tulajdonosi jellegű joggyakorló előzetes, írásbeli hozzájáruláshoz köti.

Az alapvető jogot korlátozó törvényi rendelkezésnek, valamint – az Alaptörvény 28. cikkén keresztül – az azt alkalmazó bírói döntésnek meg kell felelnie az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerint az alapjogkorlátozással szemben támasztott követelményeknek. A bíróságnak az előtte fekvő ügyben az alapjogi érintettséget azonosítani kell, majd a jogszabályi rendelkezéseket úgy kell értelmeznie, hogy az azok által okozott jogkorlátozás mértéke az adott cél eléréséhez szükséges legkisebb legyen.

Ezen elvárást, illetve jogértelmezési keretet jelölte ki pl. a **3/2015. (II. 2.) AB határozat [21] pontja** is, melynek a t. Alkotmánybíróság rávilágított arra, hogy „*[...] Az alapjog-korlátozásnak ez a tesztje mindenekelőtt a jogalkotót kötelezi, ugyanakkor hatáskörükhöz igazodva a jogalkalmazókkal szemben is alkotmányos követelményt fogalmaz meg. E követelményből - az Alaptörvény 28. cikkére is tekintettel - a bíróságoknak az a kötelezettsége adódik, hogy ha olyan jogszabályt értelmeznek, amely valamely alapjog gyakorlását korlátozza, akkor a jogszabály engedte értelmezési mozgástér keretein belül az érintett alapjog korlátozását kizárólag a szükséges és arányos mértékű beavatkozás szintjére szorítsák.*”

Az indítványozó álláspontja szerint a támadott végzésben a bíróság az ügy alapjogi vonatkozásait helyesen azonosította, azonban a Ve. 144. § (4) bekezdésének nyelvtani értelmezését végezte csak el, de annak az Alaptörvény 28. cikkéből következő **teleologikus értelmezését, illetve alapjog-konform értelmezését elmulasztotta**, ezért a támadott végzés aránytalanul korlátozza az indítványozónak az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében elismert, a véleménynyilvánításhoz való jogát.

A Ve. 144. § (4) bekezdése másik alapvető jog, az **Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében elismert tulajdonhoz való jog** érvényesülése érdekében határoz meg korlátot a véleménynyilvánítás szabadságával szemben, mind a magántulajdon, mind pedig a nemzeti vagyon körébe eső tulajdon vonatkozásában. Az egyes választásokkal kapcsolatos törvények módosításáról szóló 2018. évi XXXVI. törvény 57. §-ához fűzött miniszteri indokolás kifejezetten azt rögzíti, hogy a Ve. 144. § új (4) bekezdésének célja a magántulajdon arányos védelme.

A két alapjog kollíziójának feloldása, az arányossági mérlegelés során ugyanakkor figyelemmel kell lenni arra, hogy míg a **választási kampányidőszakban történő véleménynyilvánítás** – a tárgya és az időbeli korlátozottsága miatt – az **egyik legerősebben védett alapjog**, addig a tulajdon általában is az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése alapján társadalmi felelősséggel jár, illetve a nemzeti vagyon körébe tartozó dolog esetében a jogvédelem az Alaptörvény 38. cikk (1) bekezdésében tételezett célok keretei között érvényesülhet.

A Pécsi Ítéltábla annak ellenére nem vette figyelembe a fentieket, hogy felülvizsgálati kérelmünkben kifejezetten hivatkoztunk az alábbiakra:

E körben ismételten fontosnak tartjuk leszögezni, hogy a politikai véleménynyilvánításhoz fűződő alapjogunk előrébb való, mint a szekszárdi önkormányzat köztulajdonhoz való joga.

A **Fővárosi Ítéltábla 8.Pk.50.004/2019/2.** számú végzésének indoklásában kifejtette, hogy „*Magyarország Alaptörvényének 38. cikk (1) bekezdésére, amely szerint a helyi önkormányzat tulajdona nemzeti vagyon, a kezelésének és védelmének célja többek közt a **közérdek szolgálata, a közös szükségletek kielégítése.***

*Az Alaptörvény 32. cikk (6) bekezdésére is, amelynek megfelelően a helyi önkormányzatok tulajdona köztulajdon, amely feladataik ellátását szolgálja. A nemzeti vagyon és köztulajdon jellegre tekintettel a Ve. 123. § (2) bekezdés g) pontjának alkalmazása során nem minősülhet magánterületnek a helyi önkormányzati ingatlan, és a **magántulajdon autonómiája, mint alapjog védelmének szükségessége nem merülhet fel.***”

A szekszárdi választópolgárokkal folytatott politikai kommunikáció az **Alaptörvény IX. cikk (1)** bekezdésében elismert véleménynyilvánítási szabadság védelmi körébe tartozik. Ennek korlátozása alapjogi korlátozás, amely az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdés második mondata szerint csak más alapvető jog érvényesülése vagy valamely **alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan**, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával tehető.

Az Alaptörvény 38. cikk (1) bekezdésében rögzített **nemzeti vagyon** körébe tartozó tulajdon esetében az indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvény 28. cikke szerint a Ve. 144. § (4) bekezdésének alkalmazása során **nem lehet automatikusan elsőbbséget biztosítani** a tulajdonhoz való jognak a választási kampány idején való véleménynyilvánítás szabadságával szemben. A tulajdonhoz való jog védelme ebben a körben nem öncélú, ráadásul nemzeti vagyon esetében magántulajdonosi autonómiáról nem is beszélhetünk, mivel a nemzeti vagyon kezelésének célját az Alaptörvény 38. cikk (1) bekezdése lényegében a **közérdek szolgálatában** határozza meg.

Ebből következően a Ve. 144. § (4) bekezdés b) pontjának teleologikus és alapjog-konform értelmezése szerint a nemzeti vagyon körébe tartozó dolgon választási plakát elhelyezéséhez a jogosult a hozzájárulását olyan feltételhez kötheti (pl. az elhelyezés technikai szabályainak meghatározásával), amely az Alaptörvény 38. cikk (1) bekezdése szerinti, a nemzeti vagyon kezelésére vonatkozó célok érvényesülését szolgálja, illetve megfelelő indokok adása mellett akkor tagadhatja meg, ha az Alaptörvény 38. cikk (1) bekezdése szerinti, a nemzeti vagyon kezelésére vonatkozó célok érvényesülését a választási plakát elhelyezése lehetetlenné tenné.

Ellenkező esetben a véleménynyilvánítás szabadsága nem legitim cél érdekében szenved korlátozást, illetve az elérni kívánt célhoz képest a korlátozás aránytalan. Annak megítélése, hogy a hozzájárulás megtagadása vagy az abban szereplő feltételek a konkrét esetben nem korlátozzák-e szükségtelenül vagy aránytalanul a véleménynyilvánítás szabadságát, a választási jogorvoslatok rendszerében a választási szervek, és végső soron a bíróság feladata, ezért a jogosultnak a hozzájárulás feltételekhez kötését, illetve megtagadását indokolnia is kell.

Abban az esetben, ha a jogosult a hozzá intézett, választási plakát elhelyezéséhez való hozzájárulás megadására irányuló kérelemre – a választási kampány korlátozott idejéhez igazodó – észszerű időn belül (pl. a Ve. kifogás és jogorvoslati kérelmek benyújtására rendelkezésre álló **3 naptári nap alatt**) **nem válaszol**, megítélhetően válik, hogy a konkrét esetben a nemzeti vagyon védelme indokolja-e a véleménynyilvánítás szabadságának korlátozását, mivel **megismerhető indokok hiányában nem végezhető el** a véleménynyilvánítás szabadságához fűződő érdek és az Alaptörvény 38. cikk (1) bekezdése szerinti érdek összemérése.

Mindez azonban nem vezethet arra, hogy a **válasz hiányában** a véleménynyilvánítás szabadsága háttérbe szorul a nemzeti vagyon védelméhez és a tulajdonhoz való joghoz képest, hiszen a jogosult rosszhiszemű magatartása nem eredményezhet számára előnyt, illetve a két alapjog konkrét összemérhetősége hiányában elvi szinten kell a kollíziót feloldani. **Mivel pedig a véleménynyilvánítás szabadsága erősebben védett alapvető jog, mint a tulajdonhoz való jog,** amennyiben a tulajdonhoz való jog jogosultja nem ad konkrét támpontokat az alapjogi mérlegelés elvégzéséhez, a saját rosszhiszemű magatartásának és mulasztásának következményeit az indítványozó álláspontja szerint viselni köteles.

A támadott végzésben a **Pécsi Ítéltábla** a véleménynyilvánítás szabadsága és a nemzeti vagyon védelme közötti mérlegelést ténylegesen **nem tudta elvégezni**, mivel a jogosult a hozzájárulás megadására irányuló kérelemre egyáltalán nem válaszolt, ami az indokolás 5. oldal 2. bekezdésében került rögzítésre az alábbi módon:

*„A Ve.139.§ (1) bekezdése szerinti **50 napos kampányidőszakban** az önkormányzat, mint tulajdonos indokolatlan késedelmre, amely a felülvizsgálati kérelemhez mellékelt levelezés alapján megállapítható volt – a hozzájárulás megadásának határidejére vonatkozó **tételes jogi rendelkezés hiányában is** – a Ptk. 1:5.§ (1) bekezdése szerinti joggal való visszaélésnek, illetve a Ve. 2.§ (1) bekezdés e) pontjában a választási eljárás szabályainak alkalmazására előírt jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás megsértésének minősülhet. Különösen arra figyelemmel, hogy a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. tv. 6.§ a) pontja szerint a helyi önkormányzat feladatai ellátása során támogatja a lakosság önszerveződő közösségeit, együttműködik e közösségekkel, biztosítja a helyi közügyekben való széleskörű állampolgári részvételt.”*

Az indítványozó álláspontja szerint olyan esetben, ha a plakát elhelyezője bizonyíthatóan észszerű időben kérte a hozzájárulást a nemzeti vagyon jogosultjától, aki azonban arra a bíróság által is megállapítottan a **jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás sérelmével nem válaszolt, az előzetes írásbeli hozzájárulás hiánya nem értékelhető a plakát elhelyezőjének terhére.**

A bíróságnak az Alaptörvény 28. cikke szerinti teleologikus értelmezés során ilyen esetben azt kell megállapítania, hogy nem azonosítható olyan cél, aminek elérését a Ve. 144. § (4) bekezdés b) pontja mint törvényi rendelkezés egyébként szolgálná, ezért a véleménynyilvánítás szabadsága körébe eső magatartás (a választási plakát elhelyezése) korlátozásának szükségessége nem áll fenn, ezért a plakát elhelyezője terhére a jogszabálysértés nem állapítható meg. Azzal, hogy a támadott végzés ezt a teleologikus és alaptörvény-konform értelmezést nem alkalmazta, **szükségtelenül és aránytalanul korlátozta** az indítványozónak a véleménynyilvánításhoz való jogát, ezért a támadott végzés sérti az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdését.

Megjegyzi az indítványozó, hogy a kommunikációs és politikai alapjogok és a tulajdonjog kollíziója esetére az Alkotmánybíróság hasonló megfogalmazású jogszabályi rendelkezés mellett is **kifejezetten előírta** az alapjogi mérlegelés konkrét ügyben való elvégzését {3057/2019. (III. 25.) AB határozat, Indokolás [25]}, illetve azt választási ügyekben más bíróságok azonos jogszabályi fogalmazás mellett el is végezték {Fővárosi Ítéltábla 8.Pk.50.004/2019/2., <https://fovarosiitlotabla.birosag.hu/20170627/valasztasi-bizottsagok-hatarozatainak-birosagi-felulvizsgalata>}.

Megjegyzi az indítványozó továbbá azt is, hogy a Kúria korábbi határozatában elvégezte a **tulajdonhoz és a véleménynyilvánításhoz való alapjogok kollíziójának feloldását.**

A **Kvk.IV.37.240/2018/2.** számú végzés indokolásának [19] pontja értelmében ugyanis „közérdekből a tulajdonjog korlátozható, s egy politikai alapjog gyakorlása közérdeknek tekinthető. Így a tulajdonosnak bizonyos körben tűrés kötelezettsége áll fenn.” Ezen tétel alapvetően a jogszabályváltozás következtében is legfeljebb annyiban vált korlátozottá, tekintettel az ezen bekezdésben hivatkozott AB határozatra is, amennyiben a tulajdonvédelem Ve.-ben megjelenő új, tételes szabályai kizárják egyes konkrét esetekben a Kúria által lefektetett elv érvényesülését, elvi szinten azonban továbbra is irányadónak tekintendő.

Analógia útján álláspontom szerint irányadó a **3057/2019. (III. 25.) AB határozat** indokolásának [24] pontja is, amelyben rögzítésre került, hogy „*Ebből következőleg a jogértelmezés során a tulajdonhoz való jog feltétel nélküli preferálása az Alaptörvényből le nem vezethető hierarchiát hozna létre a gyülekezéshez való alapjog és a tulajdonhoz való jog között, ami a tulajdonhoz való joggal konkuráló másik alapjog aránytalan korlátozásához vezetne.*”

A kifejtettek szerint az indítványozó álláspontja szerint a Ve. 144. § (4) bekezdésének adható olyan, az Alaptörvény 28. cikkének megfelelő értelmezés, amely a jogszabályi rendelkezések kímélete mellett az alapvető jog szükségtelen, illetve aránytalan korlátozását elkerülhetővé teszi.

Abban az esetben azonban, ha a tisztelt Alkotmánybíróság álláspontja szerint a Ve. 144. § (4) bekezdése nem ad lehetőséget a bíróságok számára az alapjogi mérlegelés elvégzésére, hanem pusztán arra korlátozza a szerepüket, hogy az előzetes írásbeli hozzájárulás megléte vagy hiánya ténykérdésében állást foglaljanak, abban az esetben a jogszabályi rendelkezés maga sérti az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdését, mivel az Alaptörvény 38. cikk (1) bekezdésében tételezett célok eléréséhez feltétlenül szükségesnél nagyobb mértékben, így aránytalanul korlátozza a véleménynyilvánítás szabadságát azzal, hogy a jogosult szabad mérlegelése tárgyává teszi a hozzájárulás kérésére adott választ, illetve annak tartalmát is.

Az indítványozó az indítvány és – az indítványozó és a jogi képviselő elérhetőségi adatai kivételével – az abban szereplő adatok nyilvánosságra hozatalához **hozzájárul**.

Végül annak igazolása végett, hogy a szekszárdi önkormányzat más jelölő szervezetek plakát kihelyezését hallgatólagos eltűri vagy részükre már kiadta az engedélyt, csatolok **2 db fényképet**, amelyek alapján a FIDESZ és a Mi Hazánk plakátjai elhelyezésre kerültek a szekszárdi önkormányzati tulajdonban álló oszlopokon.

Budapest, 2019. szeptember 30.

Tisztelettel:

